

Ігрова ситуація для розвитку емпатії

Ситуація «Квіти»

Інструкція до проведення. Рольова гра, що імітує психолого-педагогічну ситуацію, яка вимагає прояву педагогічної емпатії, може стати дієвим засобом розвитку емпатії за таких умов:

- якщо рольова гра своїм змістом і організаційно-методичним забезпеченням створює передумови емпатичної поведінки;
- якщо ведучий володіє вміннями педагога-режисера (уведення додаткових змінних, застосування методу «провокаційних реплік», використання елементарного реквізиту «простих фізичних дій», особисте включення ведучого в гру, участь у грі підставних осіб тощо), здатен викликати в учасника переживання почуттів (що реалізуються в емпатійній поведінці) ролі, яку той грає;
- якщо ведучий здійснює контроль цих почуттів шляхом спостереження за поведінкою учасників гри, експертної оцінки решти гравців, самозвітів, колективного обговорення поведінки кожного учасника гри;
- якщо ведучий під час колективного обговорення і самозвітів спонукає виконавців ролі до рефлексії, яка підвищує рівень вольової регуляції емпатійної поведінки.

Експертна оцінка (за п'ятибальною системою) успішності виконання педагогічного завдання в рольовій грі відображає ступінь адекватності розуміння ситуації неблагополуччя, наявність емоційної реакції, аналіз гуманістичного змісту дій, урахування загального стилю поведінки, фіксацію часу, витраченого на прийняття рішення та досягнення мети.

Ситуація «Квіти»

Учитель входить до класу, вітається, запитує:

— Хто сьогодні відсутній?

Утім, і так бачить, що двох учнів немає — найпустотливіших. Але тут двері відчинилися й у клас увірвалися задихані хлопчиська, у руках — оберемки бузку.

— Це Вам! — сказали вони, простягаючи вчителеві квіти.

— Дякую, але з якої нагоди?

— Це вам на день народження.

— А як ви дізналися?

— Це... секрет фірми.

Але виявилось, що у «фірми» є ще один секрет. Бузок був якось дивно обламаний...

— Хлопці, а де ви взяли квіти?

— Нарвали. За нами двірник до самої школи гнався. Ситуація «День народження»

Одного разу на перерві черговий педагог підвів до класного керівника Толю:

— Ваш хлопчик, Олександр Федорівно?

— Мій. А що трапилось?

— Помилуйтеся, всі квіти в сусідньому дворі обірвав, — і як речовий доказ простягнув великий букет айстр.

Хлопчик стояв, понуривши голову і часто змахував віями.

— Навіщо ти рвав квіти, Толю? — м'яко запитала вчителька.

— Я хотів подарувати мамі. У неї сьогодні день народження. Після уроків Олександра Федорівна попросила Толю почекати її, щоб разом йти додому. Хлопчик чекав учительку.

Він думав про те, який «подарунок» зараз одержить мама, дізнавшись, що він заліз до чужого садочка.